

Galaterbrevet

Kapitel 3

Paulus forsvarer læren: Retfærdiggørelse ved tro, kap. 3 – 5:1, del 3

Formålet med loven 3:19-29

Paulus havde lige talt om løftet til Abraham, som var retfærdiggørelse ved tro, og ikke ved loven. Men Paulus ønsker ikke at fremstille loven som noget unyttigt, og bruger nu resten af kapitel 3 til at forklare formålet med loven.

19)

”Hvad skulle så loven?”

Vi kunne omformulere spørgsmålet således: *”Hvis løftet var nok til retfærdiggørelse, hvorfor så komme med lovens strenge bud? Eller, hvorfor gav Gud loven til Moses?”*

Paulus giver 3 formål med loven:

”Den blev føjet til for overtrædelsernes skyld,”

Den blev ikke givet som en måde at blive retfærdiggjort på, men blev ”føjet til” for at vise mennesker, at de var kriminelle; de var overtrædere af Guds vilje.

Men da mennesker ikke vil indrømme nogen overtrædelse, skrev Gud loven, for at åbenbare menneskernes overtrædelser.

Illustration: En flot og lækker læder stol med indbygget fodskammel er blevet sat op på Fitness Centeret. Efter nogle timers hård træning, så den meget tiltrækkende ud, til at sidde i. Men det var en massage stol, som i løbet af 15 minutter viste mig for alle de ømme muskler jeg havde i ryggen. Jeg ville bruge stolen til at hvile i, men den åbenbarede kun mine ryg problemer.

Således også med loven, den kan ingen hvile i, eller blive frelst på; den kun åbenbarer mine synder. Peger dem ud for mig. Trykker på dem, så jeg kan mærke hver en smerte!

”Men den skulle kun være gyldig, indtil det afkom, som havde fået løftet, var kommet.”

Hebr. 8:7-10 *”For havde den første pagt ikke været at dadle (kritisere), havde der ikke været brug for en anden i stedet. For han dadler (kritiserer) dem under den første pagt, når han siger: ”Der skal komme dage, siger Herren, da jeg opretter en ny pagt ... der ikke er som den, jeg sluttede med deres fædre: Jeg lægger mine love i deres indre og skriver dem i deres hjerte. Jeg vil være deres Gud, og de skal være mit folk.”*

Herren Jesus var det afkom, som skulle komme; og som markerede afslutningen af den gamle pagt, og begyndelsen på den nye pagt; overgangen fra lovens tidshusholdning til nådens og menighedens tidshusholdning.

21)

”Er loven da imod Guds løfter?”

Paulus bliver nærmest spurgt af Judaisterne: ”Skulle ikke loven sætte løfterne til side, eller afløse løfterne?”

”Aldeles ikke!”, svarer Paulus.

”Men skriften har indesluttet alt under synd,” formålet var at overbevise om synd, så mennesket indså nødvendigheden af en frelser.

”ved tro på Jesus Kristus kunne gives dem, som tror.”

Ikke ”ved tro på loven kunne fortjenes af dem, som holder den”.

24)

”Loven var vores opdrager”

”Opdrager” er en lærer, som underviser den umyndige om Guds hellighed, menneskets syndighed, syndofferets nødvendighed.

”indtil Kristus kom”

På Golgata blev hele lovens lærdom praktiseret:

Guds hellighed kunne ikke tillade menneskers syndighed, og blev det derfor nødvendigt med et syndoffer – det fuldkomne offer, Jesus Kristus.

”For at vi kunne blive gjort retfærdige af tro.”

”Vores” = Jøderne

”Vi” = Galaterne

25-29)

”Men efter troen er kommet, er vi ikke længere under en opdrager”

”For I er alle Guds børn ved troen, i Kristus Jesus”

Jøderne havde en opdrager, men det havde aldrig Galaterne! Hvorfor ønskede de sig så jødernes tilstand, i tiden før Jesus kom? De havde ikke brug for loven.

”Alle I, der er døbt til Kristus, har jo iklædt jer Kristus.”

Paulus har brugt meget tid på at argumentere for Galaterne om frelse ved tro alene, og begynder derfor ikke her at lære frelse ved dåb. Så modsiger han sig selv i brevet.

Det er heller ikke Åndens dåb, han taler om (1.Kor. 12:13), for den blev vi ”døbt med” i frelses øjeblikket; men her bliver vi ”døbt til Kristus”, som er: ”iklædt jer Kristus”.

På samme vis som en soldat iklæder sig en uniform, og viser derved hvilken magt han står under, således lader vi os også døbe i vanddåben for at vise, hvem som er Herre over vore liv. Ikke for at blive frelst, men for at vise, vi er frelste!

”Arvinger i kraft af Guds løfte.”

Og løftet er et evigt liv – en frelse, som ikke kan mistes, fordi den er ”i Guds kraft”!